

Krieltje en de eerste muizenschooldag

31-08-2026

Krieltje was vroeg op de tuin. De zon scheen tussen de bladeren door en overal glinsterden kleine druppeltjes dauw. Ze liep met een gieter naar de aardbeienplantjes toen ze achter de composthoop zacht geritsel hoorde. “Wat gebeurt daar?” vroeg ze. Drie kleine muizenkinderen kwamen achter elkaar uit hun holletje. Ze droegen alle drie een rugzakje. Het eerste muisje had een rood rugzakje. Het tweede droeg een geel rugzakje dat steeds naar één kant zakte. Het derde muisje had een blauwe rugzak die zo vol zat dat het nauwelijks vooruitkwam. Achter hen stonden vader en moeder Muis. Ze zwaaiden trots, maar hun ogen keken ook een beetje bezorgd. “Gaan jullie ergens naartoe?” vroeg Krieltje. “Naar school!” piepte het muisje met het rode rugzakje enthousiast. “Vandaag is onze eerste schooldag,” vertelde het muisje met het gele rugzakje. Het muisje met de blauwe rugzak zei niets. Het keek naar zijn pootjes en schuifelde steeds een stukje dichters naar moeder Muis toe. “Dat is spannend,” zei Krieltje. “Nee hoor!” riep het eerste muisje. “Een klein beetje,” gaf het tweede toe. Het derde muisje knikte

voorzichtig. Krieltje hurkte bij hem neer. “Ik vind nieuwe dingen soms ook spannend,” vertelde ze. “Je weet nog niet precies wat er gaat gebeuren. Maar dat betekent niet dat het niet leuk kan worden.” Het muisje keek haar aan. “Echt waar?” “Echt waar. En als je iets niet weet, mag je het altijd vragen.” Op dat moment kwam Kluitje de tuin binnen. Kerrie liep achter hem aan en Noa wandelde rustig over het tuinpad. “Wat gezellig!” zei Kluitje. “Gaan de muisjes op reis?” “Naar school,” vertelde Krieltje. “Het is hun allereerste schooldag.” Kerrie snuffelde voorzichtig aan de rugzakjes. Bij het blauwe rugzakje bleef hij verbaasd staan. “Wat zit daar allemaal in?” vroeg Kluitje. Het muisje maakte de gesp los. Uit de rugzak kwamen een potlood, drie gummetjes, twee schriftjes, een appelpit, een kastanje, een steentje, een stukje touw, vier boterhamkruimels en een dennenappel. “Heb je die dennenappel echt nodig?” vroeg Krieltje. “Misschien,” piepte het muisje. “Je weet maar nooit.” “En het steentje?” “Dat is mijn lievelingssteentje.” “Dat moet natuurlijk mee,” vond Krieltje. Ze hielp hem de spullen uit te zoeken. De dennenappel en twee

Krieltje en de eerste muizenschooldag

31-08-2026

gummetjes mochten thuisblijven. De boterhamkruimels gingen in een klein doosje, zodat ze niet onder in de rugzak zouden verdwijnen. Toen alles weer was ingepakt, kon het muisje plotseling rechtop staan. “Mijn rugzak trekt niet meer aan mijn staart!” riep hij blij. Moeder Muis gaf haar kinderen alle drie een kusje op hun kop. “Goed luisteren naar de juf,” zei ze. “En bij elkaar blijven,” voegde vader Muis eraan toe. “Zullen wij een stukje meelopen?” vroeg Krieltje. De drie muisjes vonden dat een fijn idee. Hun schooltje lag onder de oude appelboom aan de andere kant van de tuin. De muisjes liepen over het smalle tuinpad. Krieltje en Kluitje wandelden er rustig achteraan. Kerrie bleef netjes naast hen lopen, zodat hij niet per ongeluk met zijn grote poten op een muizenrugzakje stapte. Onderweg kwamen ze Francis en Camilia tegen. De poezen bleven op ruime afstand zitten. Ze wisten heel goed dat deze muisjes bij Krieltjes tuinploeg hoorden en geen prooi waren. “Veel plezier op school,” miauwde Francis. Camilia tikte voorzichtig tegen het gele rugzakje, dat alweer bijna van een muizenschouder was gegleden. Bij de oude appelboom stond een piepklein schoolbord. Daarnaast hing een slinger van blaadjes. Vanuit een opening tussen de wortels klonk vrolijk gepiep. Juffrouw Muis stond bij de ingang om haar leerlingen welkom te heten. Ze droeg een brilletje op het puntje van haar neus en had een krijtje achter haar oor. Het muisje met het rode rugzakje rende meteen naar binnen. Het tweede muisje volgde iets rustiger. Het derde bleef staan. “Ik durf nog niet,” fluisterde hij. Krieltje ging naast hem

zitten. “Je hoeft niet voor de hele dag dapper te zijn,” zei ze. “Alleen voor het eerste stapje. Daarna kijk je opnieuw.” Het muisje dacht even na. Toen zette hij één pootje over de drempel. Binnen stonden kleine tafeltjes van boomschijfjes. Op iedere tafel lag een leeg schriftje. De andere muisjes zwaaiden naar hem. Hij zette nog een stapje. “Het lukt!” piepte hij. Juffrouw Muis glimlachte en wees naar een plaatsje naast zijn broer en zus. Krieltje, Kluitje en Kerrie zwaaiden door het kleine raampje. Even later zwaaiden drie muizenpootjes enthousiast terug. Aan het einde van de middag stonden vader en moeder Muis alweer bij de composthoop te wachten. Daar kwamen de drie muizenkinderen aan. Het rode rugzakje zat scheef, het gele rugzakje hing open en uit het blauwe stak een kleurplaat. “Hoe was het?” vroeg moeder Muis. “Leuk!” riepen de eerste twee. Iedereen keek naar het derde muisje. Hij haalde zijn lievelingssteentje uit zijn rugzak en hield het trots omhoog. “Ik heb het aan de hele klas laten zien,” vertelde hij. “En morgen neem ik het weer mee.” Krieltje glimlachte. De eerste schooldag was begonnen met een zwaar rugzakje en een klein bang gevoel. Maar soms hoefde je alleen maar één voorzichtig stapje te zetten. Daarna kwam de rest bijna vanzelf.

Pagina 2/2

*Door Marion Hesseling(-Vijlbrief) en Codex
“Voor de insecten, de vogels en alles wat erbij hoort”*